

KÖZHIR

X. 29. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XI. félv. 7. szám.

HUSZADIK SZÁZAD V. ÉVFOLYAM

Az ideai almatáborban az építésszel együtt kíséreltük meg a segítségnyújtást a szorult helyzetben levő állami gazdaság számára. Annyi helyről hallottuk már, hogy csodás termés alatt roskadoznak a fehérgyarmati almefák, egyszerűen nem tudunk megálljt parancsolni türelmetlen lábainknak, s elenyésző számú hiányzóval érkezünk végre Szabolcsba.

A táborvezetőség a kezdeti lelkesedést és túlrádó munkakedvet estéről-estére különböző rendezvényekkel próbálta fenntartani, ezenkívül minden este disco is szórakoztatta az éppen arra vágyókat.

Az egyik estére közös vetélkedőt szervezett néhány nyugtalan természetű emberke, akik akkor még úgy gondolták, érdemes azért fáradozni, hogy közösen jól szórakozhassunk, elvetélkedhessünk. A játékos vetélkedő ötlete az építészekről származik, ugyanannyi szervezőt kértek a Közlekedésmérnöki Kartól, ahányan ők voltak, s az előzetes megállapodások alapján a két karról kikerülő szervezők közösen alkották a zsűrit.

És most elmeséljük, hogyan zajlott le az este.

Meglehetősen komolytalan számokból állt a műsor, és hogy-hogy nem, úgy alakult a helyzet, hogy építész kollégáink sok számban jobbnak bizonyultak a mieinknél. Rövid néhány perc alatt a legszeszembűbbek - akik előtt véletlenül a legtöbb üres sörösuveg tornyosult, és akik véletlenül a lehangosabbak voltak - csalhatatlan ösztönükkel megérezték, hogy nyilván csalásról van szó. Mi más lehetne a magyarázata, hogy az építészek jobb színpadi jeleneteket adtak elő? Igaz, itt be kell vallanunk, hogy a színpadi jelenetekben legjobbnak bizonyuló társaság 1 azaz

egy tagja a SZKÉND-ben játszik. Sőt, ráadásul ők már zenét is hoztak magukkal, ezt a csalás újabb fényes és megingathatatlan bizonyítékaként könyvelték el. Egy apróság, amelyet az olvasó nem tud; a feladat ismertetése után a műsor zenei aláfestését biztosító sráccal együtt kerestek az ott levő zeneanyagból valami stílusos muzsikát... , és ezt játszották be a színdarabjukhoz kísérőzeneként.

A műsor végére elszabadult a pokol, és megkezdődött a szép akrobatika a bemutatkozás. Sasszemű, sportszerű versenyzőkből álló társaságunk hangosan üvöltözve juttatta kifejezésre észrevételeit, az asztalt verve, öklüket rázva ontották a legkülönbözőbb baráti, meleg szavakat az építészekből és „áruroló” közlekedésmérnök-hallgatókból álló zsűrire. De még ez sem volt nekik elég. Hogy magukat -és rajtuk keresztül az általuk hangosan képviselt karunkat is- a távolabb ülőkkel is megismertessék, jókora szégyentáblát készítettek: „AZ IGAZSÁG BAJNOKA” felirattal, melyet először a műsorvezető nyakába akasztottak /a módszer nagyon ismerős valahonnan/, azután jól látható helyen a színpadon helyezték el. Szerkesztőségünk egyik tagja itt már nem bírta tovább, és a mikrofonban annak a véleményének mert hangot adni, miszerint a vetélkedőben nem

volt bunda és ezért jogtalan a vándaskodás. Megpróbálta elmagyarázni, miért volt kevesebb közlekedésmérnök-hallgató a zsűriben, egyszerűen nem vállalták el a megbízatást néhányan közülünk, noha a szervezésben részt vettek. „Áruroló, áruroló!” - kiáltották ellentmondást nem tűrően a sasszeműek vörösre dagadt, dültől és sörtől eltorzult képpel és gondolkodás nélkül pálcát törve évfolyamtársuk fölé.

Bemutatkozásukat méltóképpen koronázták meg: a közönség feje fölé szórták az ajándékképpen kapott pezsgőport.

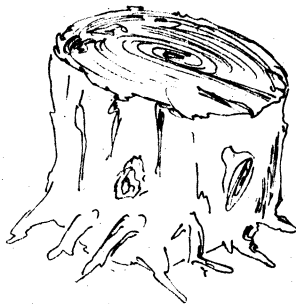
Történetesen szerkesztőségünk három tagja is részt vett a vetélkedő előkészítésében és lebonyolításában. Ugy gondoljuk, a homo sapiens különösen ötödéves korára már megtanulhatja kultúrátlan is véleményt mondani, pláne, ha másokat, például egy kart is képvisel.

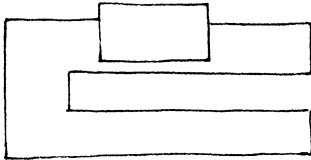
Szerintünk nem volt igazuk a sasszeműeknek. Mi is dolgoztunk a vetélkedőn, és mint ahogy mi, ők sem áruoltak el semmit kollégáinknak. De ha netalántán úgy éreztük volna, hogy jogtalanság történt, biztosan nem ezen a módon tettük volna szavá, nem üvöltve, nem verve az asztalt, nem másokat lejáratva, nem „árurolóva”.

Az összes szervező nevében szeretnék köszönetet mondani NEKIK mindazért az áldozatos, önfeláldozó, fáradtságot nem kímélő sértésért, amelyet egyenként és testületileg is fejünkre zúdítottak, de különösen azért, amiért százegynehány ember előtt pár keresetlen szóval sikerült jellemzést nyújtani karunkról.

Köszönettel
a szerkesztőség

p.s.: mindezek után a sasszeműeket is megtapsolta a közönség a játék végén.

ÉPÍTŐTÁBOR-Hogyan tovább?

Statisztika

Építőtáborainkban ez évben 330 műegyetemista vett részt. Ha ebből levonjuk azt a 250 hallgatót, akinek ez a munka termelési gyakorlat volt, akkor kiderül, hogy kevesebb mint 100 tényleges építőtáborozónk volt.

Különösen elgondolkodtató az utóbbi évek statisztikája:

Év:	1972	1973	1974	1975
Létsz.:	948	929	647	716
Táborok száma:				8

1976	1977	1978	1979	1980
805	550	517	459	330
15	11	7	5	4

/1976-tól a létszám tartalmazza a 250 fő építőkari termelési gyakorlatost./

1981-es előrejelzés: 250+50-60 fő.

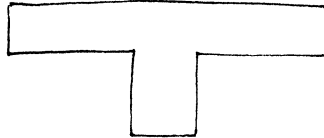
Ez volt az egyik oka, hogy az Egyetemi Ap és Szervező Bizottsága, majd október 11-én az EB az építőtáborok helyzetéről, jövőjéről tárgyalt.

Vajon mitől?

A nagyfokú létszáncsökkenés okát keresve legelőször is leszögezhetjük, hogy az elmúlt évek során - néhány kivételtől eltekintve - nem sikerült olyan munkát találni, ahol a munka népgazdasági fontosságát érzékeltették volna a hallgatók - ez pedig az építőtábori mozgalom egyik fő célkitűzése. A kiemelt nagyberuházásokon csak segédmunkát vagy még azt sem lehet végezni, és szervezetlenség, fejletlenség tapasztalata inkább elkedvetlenítő hatású. A mezőgazdasági munkák fontossága jobban érezhető, azonban az őszi almaszedés megjelenése óta ezek népszerűsége érthetően megcsappant.

Az építőtábori mozgalom másik fő célja alapszervezeti közzségek kialakítása, formálása volt. Ez sem sikerülhetett, mert alapszervezetek nem mentek el együtt táborozni, igaz a táborokban sok baráti kapcsolat alakul ki. Előbbinek részben oka, hogy az alapszervezetek vezetőinek nyári KISZ-es táborokba kell menniük.

Jelentős okként állapította meg

az EB azt a tény, hogy egyre könnyebb az utazás, a szabadidő eltöltésére egyre több lehetőség van. A termelési gyakorlatok meghoszszabodása illetve megjelenése, valamint a tanévek kezdésének előbbre hozatala alaposan megnyírbálta, és a maradék idő egy részét is sokan külföldi úthoz szükséges pénz megkeresésére fordítják. Így érthető, hogy nemcsak a belföldi, de a külföldi építőtábor sem vonzza a hallgatókat. A termelési gyakorlatot építőtábornak elfogadó döntés a kötelező jelleg miatt az építőtáborozásról alapvetően rossz véleményt formál, és az őszi almaszedés is ellene hat.

Végül bajok voltak az táborozás propagálásával, és a táborok szervezésével, főleg a szabadidős programoknál.

Mind ezek ellenére

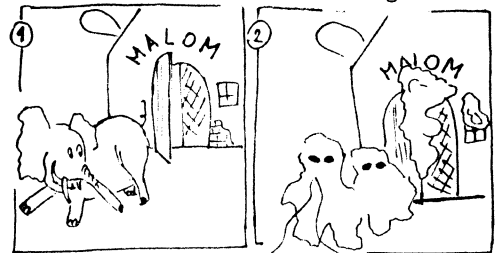
az Egyetemi Bizottság szükségesnek tartja az építőtábori mozgalom fenntartását. Társadalmunknak sok olyan problémája van, amelyeknek megoldásával - számos ok miatt - jelenleg senki sem foglalkozik. Ezen periferiára szorult, de fontos ügyek mellé kell a jövőben a KISZ-szervezetnek állnia. Ilyen elhanyagolt területek pl. a táj- és környezetvédelem, a műemlékvédelem, szociális problémák, stb. Emellett az építőtáborozásnak fontos szerepe van abban, hogy megismertesse a hallgatókat a fizikai munkával, melylyel nagy részük szinte csak almaszedéskor találkozik, valamint ott baráti kapcsolatok munkaközbeni kialakulása is jelentős tényező.

Az új cél

kitűzése azt jelenti, hogy a hagyományos építőtábori és mezőgazdasági munkákat fel kell számolni, és a célkitűzésnek megfelelő táborokat szervezni. Azoknak a területeknek a megkeresése, ahol lehetőség van valóban hasznos munkát végeznünk, nagy ötletet gyűjtő, szervező munkát igényel, és a siker a karok tartalmas bekapcsolódása nélkül nem is képzelhető el.

Meg kell fontolni a szakosított táborok szervezését: ez azt jelenti, hogy vagy egy jól működő hagyományos tábor, vagy egy új rendszerű tábor délutáni programját úgy alakítják ki, hogy ekkor a hallgatók valamilyen tanfolyamon vesznek részt / pl. edzői tanfolyam, szakmai program, stb. / . Az előbbi lehetőség a jövő évben válik érdekessé.

Az építőtáborozással szoros összefüggésben lévő termelési gyakorlatok rendszerét minél hamarabb átfogóan meg kell vizsgálni. Javasolni kell az építőtáborok gazdasági normáinak radikális megváltoztatását, / pl. a túlzottan alacsony kulturális keret/.
KISZ Bizottság

A fene mesélt ezt az életét, megint bele-durrantott a 0-ás litba!

MI LESZ VELE?

Akinek ismerős a név - Ifjúsági Parlament -, talán azt is tudja, hogy ezt a fórumot két évenként szokták megrendezni. Nos éppen ezen az őszen lenne időszertű sort keríteni rá, de mint tapasztalhattuk, eddig semmi sem jelezte, hogy mikor lesz, lesz-e egyáltalán.

A bizonytalanság oka egy nem hivatalos forrásból származó értesülés, nevezetesen: készülöben van egy új rendelet, amely kimondja, hogy ezentúl öt évenként kell az ágazati, és rá két vagy három évre az intézményenkénti Ifjúsági Parlamentet megtartani.

Sajnos ez a rendelet még a mai napig sem jött ki, így egy kis zavart okozott. Tudniillik, ha tovább várunk a rendeletre, és idén nem tartunk parlamentet, megsértjük a jelenleg érvényben lévő szabályokat, ha pedig hozzáfogunk a parlament megszervezéséhez /elég megkétséve/, és ezután kerül beiktatásra az öt éves rendszer, akkor jövőre újra esedékes lenne megtartása.

E furcsa helyzet miatt állt tanácstalanul az EB, de az igények felmérése után úgy döntött: idén nem lesz Ifjúsági Parlament.

AZ ÚJSÁGÍRO FELELŐSSÉGE

Az utóbbi időben elég kellemetlen benyomások értek néhány barátom és jómagam diáklapi tevékenysége kapcsán. Ennek során egy sor kérdés merült fel bennem, amelyek főként az újságírás, az újságíró felelőssége - nem kis téma! - problémakörhöz tartoznak.

Már régebben feltűntek bizonyos - kissé furcsának tűnő elgondolások, melyek sajnos eléggé jellemzőek társadalmunk egyes korosztályaira: konkrétan a középkorúakra és az ennél idősebbekre.

Nagyon sokan eleve elutasítják a fiatalabb, a tapasztalatlanabb észrevételeit, függetlenül annak értékétől. Nemrégiben egy vezető beosztású mérnök büszkén jelentette ki, hogy ő bizony keréken elutasította a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem néhány hallgatójának kérését, akik tanulmányozni és értékelni szeretnék volna az illető munkahelyén a gyártástechnológiát. Döntését ilyen módon indokolta: hogy jönnek ahhoz alig húsz éves emberek, hogy 25-30 éves szakmai tapasztalattal rendelkező technológusok munkáját bírálják? /!/

De hallottam már ilyen véleményt is: egy diák ne bírálja az oktatót, mert nem látja a „mögöttes szálakat”. Véleményem szerint ha pl. a pontokban az oktatás általunk hibásnak, esetleg kevésbé jónak ítélt jelenségeire hívjuk fel a figyelmet, akkor legkevésbé ezek a „mögöttes szálak” irányítanak. / Amelyeket sokszor mi magunk is jól ismerünk/.

Sajnos a mai Magyarországon elterjedt dolog, hogy a kritikára nem a megfelelő formában reagálnak: az emberek többsége a munkájára vonatkozó kifogásokat személye elleni támadásnak veszi.

Ha a bírálatról esik szó, nem hagyhatjuk ki annak hangnemt. Mi „újság” etéren a diáklapoknál?

Merész, sőt szentelen cikket kezelték már nagyvonalúan, de előfordult ennek ellenkezője is: korrekt írásra nem egyszer érkezett sértődött válasz.

Bizony nem árt, ha az újságíró makulátlan; megesik, hogy az élet egyéb területén tanúsított hibáit netalán jogos - de valakit esetleg érzékenyen érintő - észrevételeit „ő beszél” felkiáltással visszautasítják, a lényegét persze elkerülve. Rosszabb esetben a bírálatot - ezúttal már „pofon” formájában - visszasa is kaphatja...

Nem elég, ha az újságíró problémáérzékeny; gondolatait egyszerűen, hatásosan / de nem hatásvadász módon / papírra is kell vetnie. Vállalnia kell az olvasó egyetértését, de egyet nem értését is. Úgy kell fogalmaznia, hogy szándékától eltérő gondolatok ne férközhessenek sorai közé; egyértelműsége kell törekednie!

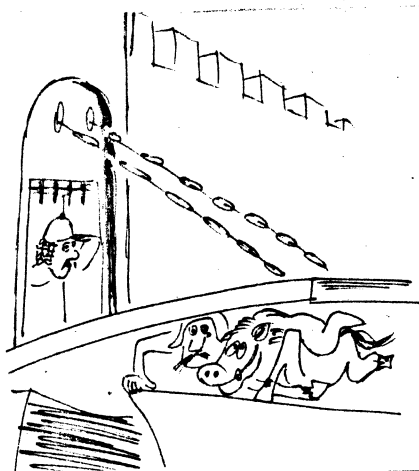
Egy diáklap „amatőr” munkatársának helyzete sajtóságaos: bár első-sorban társainak, társaiért ír, mégsem hagyhatja figyelmen kívül tanárait. Ott könnyebb a dolga, ahol a két tábor egyet akar. Persze a tökéletes összhang talán nem is létezik.

Am a „zsurnalisztának” is vannak elvárásai. Elvárja - sőt, a lehetőséget is biztosítja, és biztosítania is illik /kell!/- hogy egy-egy témáról, eseményről annak közérdekű volta miatt a lap hasábjain közöltetett véleményére az újságban válaszoljanak. / Mert hiszem, hogy nincsen könnyes téma, csak rossz fogalmazás /! Nem szereti - mint ahogy mások sem -, ha az esetleges negatív reagálások kerülő úton jutnak el hozzá.

Elvárja, hogy amit komolyan gondol - még ha esetleg téved is - komolyan vegyék. Elvárja - még ha esetemista is -, hogy felnőtteként kezeljék.

Am ez már nem az újságíró felelőssége...

Cserkúti György

EZ AZ IGAZSÁG

Három héttel ezelőtt újságunkban megjelent a „Mikor? Ki? Hol? Mikor?” c. cikk. Tartalma röviden a következő: Egyik hallgatótársunk fizikatanárának biztatására megpróbálta felhajtani a „fizika kultúrtörténete” előadást, a leírta, hogyan, milyen nehezen sikerült ez. A KÖZHIR után a Jövő Mérnöke is közölte a cikket, de sajnos lemaradt róla két fontos bekezdés, ami mindentől függetlenül csak az előadást értékelte.

Az írás tartalmában helytálló volt, azonban hangvételének gúnyosság, bántó éle miatt többen netetszésüket fejezték ki. Ha az érintett személyeket előzetesen megkérdeztük volna, a cikk ilyen formában nem jelenhetett volna meg. Ezért ezúton szeretnénk elnézést kérni mindenkitől, akinek a neve említésre került, de legfőképpen Gazda tanár úrtól, akinek kellemetlensége lett az ügyből.

Szerkesztőségünk pontosan megtudakolta, mi a helyzet az említett tárggyal kapcsolatban. Nos ez kötelezően választható előadás, ami kizárólag a harmadéveseknek lett meghirdetve /ez persze nem jelenti azt, hiszen az egyetemen az összes előadás nyílt/. A J 113-as terem ahol az előadásra sor kerül max. 50 fő befogadóképességű. Ezt az előadást /sok más humán tárggyal együtt/ most hirdették meg először, mondhatnánk úgy is, kísérleti jelleggel. Később az érdeklődéstől függően nagyobb terem lesz kijelölve. Addig azonban a túlzott propagandával várni kell; ezért állhatott elő ez a visszás helyzet.

Megoldandó probléma azonban az, hogy az előadás témája miatt jobban kapcsolódik a negyed-ötödévesek tananyagához. A kari tanács ezt a kérdést meg fogja tárgyalni, és az órarend-elosztás lehetőségei szerint intézkedik majd.

- szerk.-

BALLAG MÁR...

Ez a kis cikk elsősorban az ötödéveseknek szól, de azért nem árt, ha mások is elolvassák, mert nemcsak a ballagásról, hanem a régóta kihalt kari ballagó-újság, a Kipufogó újrászerkesztéséről is szó lesz.

Az almatáborban összeült a végzős évfolyam egy része, és a ballagással kapcsolatban a következőkre jutott:

- Fekete-fehér tablónk lesz, ára 70 Ft körül lesz. Ebben az árban benne foglaltatik egy 33x24-es kis tabló, 2 db levelezőlap nagyságú arckép és néhány igazolvány kép, valamint a tablón szereplő tanáraink fényképeinek költsége. A fényképezések lebonyolítására minden tankörből szükség van egy felelősre, aki jelentkezzen Schmellemernél, aki az Ofotért ügyeket intézi, vagy Rácz Zoltánnál.

- A ballagási szertartással kapcsolatban felmerült egy jó ötlet: a Közlekedési Múzeumtól kapott régi, de üzemképes járművekkel tiszteletkört tennék az egyetem és természetesen a Kinizsi épület körül. Ezt persze ne vegyék meg készpénznek, de ha mindnyájan igazán akarjuk, és további ötletekkel segítjük Lackovics János, a díszmenet szervezőjének munkáját, akkor igazán szép hagyományt indíthatunk el.

- Végül, de nem utolsó sorban lássuk mi lesz a sorsa a ballagó újságnak. A KÖZHIR ötödéves szerkesztői vállalták az elkeszítését, feltéve, hogy elegendő anyag gyűlik össze. A nyomdai eljárásról, a példányszámról és az árról még nem döntöttünk. A lényeg, hogy az újság összeálljon. Hamarosan gyűjtő dobozokat fogunk elhelyezni mindkét kollégiumban, a J, a K és az R épületben. Ezekbe dobáljátok be a témák szövegeit, rajzos humor, tanáraink, diáktársaink aranyköpéseit, lehetetlen szerkezeteket, tréfás verseket, novellákat, stb. Egyszóval minden érdekel minket, nehogy visszatartsatok valami anyagot azért, mert úgy érzitek, nem oda való. Túl sok időtök nincs, december elején el kell kezdeni rendezni az anyagot.

Az a gyanús, ami nem gyanús!

Gondolom, sokan találkoztak Pelikán József remekbe szabott történetével a „Tanú” című filmben. Ott hangzott el ez az „ősi” igazság.

De most nem erről van szó, hanem egy hasonlóan mulatságos, s az emberi butaságból eredő kis történetről.

Történt ugyanis, hogy két gyanúlan barátom be szeretne volna váltani vacsorajegyét hideg élelemre, s többek között volt abban két guriga sajt. /Ez kb. másfél-két kg./ Mit sem sejtve vették át két hatalmas szatyor kajájukat, s nem is foglalkoztak vele estéig.

Este aztán mikor vacsorázni kezdtek, feltűnt, hogy a sajt nagyon száraz, tehát mintha lenne vele valami. Az íze nem volt ugyan rossz, de hát sosem lehet tudni. Mikor megnézték a szavatossági idő lejártának dátumát, vették észre, hogy már az előző nap lejárt.

Másnap aztán visszavitték, s remélték, panaszuk orvoslásra talál.

- Mit képzelnek maguk?! Az a sajt még tegnap / mikor elvitték/ jó volt, mert mi mélyhűtőben tartottuk.

Abban van valami, hogy a sajt jó helyen tárolva eláll, de kérdem én: mikor a két barátom hazavitte a sajtot, egy este ette volna meg a két kiló sajtját?

Vagy ha nem veszik észre, akkor hűtő hiányában egy pár nap múlva kidobhatták volna az egészet, nem beszélve az anyagi veszteségről.

Ezt ők is elmesélték, s mikor már a veszekedéstől kifulladásig, nagy nehezen /szerintem a retorziótól tartva!!/ becsesérték frissebbre.

Ez lenne a „happy end”, ám egy ilyen felelősségteljes munkahely hogy engedhet meg magának ilyen dolgot!

S ha már megtörtént, akkor miért kell a jogos panaszosoknak ezt a tortúrát végágosinálniuk, megemlítve még azt is, hogy többen voltak, akik rossz sajtot vittek el.

- Nem fogunk beváltani senkinek sem hideg vacsorát! Hát azt hiszik, hogy jótékonyági intézmény vagyunk?!!- hallották barátaim távozásban.

„Ja kérem, az élet nem egy habostorta!”

...vizeoske...

Előre is köszönöm a ballagással kapcsolatban nyújtott segítségüket és áldozatos munkátokat.

Hamza István
561

KÖZLEKEDÉSKARI HALLGATÓK
FIGYELEM!

Közeleg a tüdőszűrés ideje! A tankörbeosztást és az időpontokat a Dékáni Hivatal hirdetőtábláján olvashatjátok.

KÖZHIR

MORÁL ÉS TÁRSAI ^{Udvar!}

Az előző két számban egy-egy cikk szólt hozzá kritikus értelemben a „Morál és társai” című cikkemhez. Örömmel vettem ezt a két írást, hiszen ez annyit jelent, hogy a téma nem érdektelen, többeket is érdekel. Úgy érzem azonban, hogy ezekben a cikkekből felmerült egy-két olyan dolog, ami mellett nem mehetek el szó nélkül.

Engedjessék meg nekem az, hogy időrendi sorrendben reagáljak a „válaszokra”, úgy, hogy a forradalmisággal kapcsolatos gondolatokat a végére hagyom, mivel ezt mindkét cikkíró kiemelten kezeli.

Nos... ..Kelenen Gábor másodiknak felhívásait idézetének lényegi eleme szerinte a következő:

„Aki viszont csak követeli, hogy változzék meg az egyenlőtlenséget, a bürokráciát, a hierarkizációt és többi nyelvi játékot, azt - ha merészségnek olyan élesen fogalmazni, mint Lenin - demagógnak nevezném. Szintegy azt...” Ez így igaz, viszont azt azveim kiforgatásának érzem, mivel a cikkem vonatkozó részében nincs ilyen jellegű „követelés”, s ha jól értem saját mondanivalómat, akkor az inkább az, hogy a jelen helyzetből csak közösen és felelősségteljesen végzett /és alkotó/ munkával tudunk tovább lépni. Ez végül maga után vonná azt is, amit Gyurkó is ír: „Hogy Magyarországon ne legyen társadalmi egyenlőtlenség, vagy hamis értékrend, ahhoz létre kell hozni egy olyan társadalmi-gazdasági struktúrát /nem formációt! - a szerző/, amely ezeket elcsorvasztja.”

Még annyit, hogy Gyurkó sajnos rosszul használja a bürokrácia fogalmát, mivel azon Lenin a következőket érti: elkülönült szakigazgatási apparátus, amely gyorsan, hatékonyan és egyszerűen végzi feladatát. Az apparátus pedig nem azonos a bürokratizálódási folyamattal.

Dorozsmai Károly - többek közt - ezt írja: „De ennyi mindent egybevenni...! De ezt még meg lehetne emésztetni, ha lenne valami köze az egyik - önmagában tényleg érdekes és tartalmas - gondolatnak a másikhoz. Egybevegyíteni viszont ilyeneket, és úgy írni róluk, hogy „végül minden összefügg...””

Nem tudom mi lenne az, ami morális dolgokat, kategóriákat élesen elha-

tárolna egymástól. / Úgy is mondhatnám, hogy beakutyulná. / A dolgok - sajnos /?/ - összefüggnek, sokáig mindentől függetlenül léteznek, ha úgy tetszik dialektikus kapcsolatban vannak egymással. Mindemellett amikor azt írtam, hogy „úgy látszik: „minden összefügg!”” úgy értem, egy véleményre logikus gondolatok konklúziójaként írtam le, s nem odavetett igazságként. / Mindemellett a dolgok összefüggését ténylegesen magyarázza a világ anyagi egysége. Az más kérdés, hogy ez az összefüggés két dolog között milyen e.../

Akkor hát forradalmiság - negyedszer is.

Vázlatosan összefoglalnám azt a Gyurkó idézetet, amit Kelenen Gábor ezzel a témával kapcsolatban említ: - a „hétköznapok forradalma” fogalmának kialakítása át nem gondolt lépés volt, hiszen korunk nem forradalmi kor.

- ha egyenlőséggel kerül forradalmiság és emberi érték közé, az oda vezet, hogy forradalmár az, aki tisztességesen dolgozik, jól tanul és nem veri a feleségét.

- fiataljainkat forradalmárrá avatja egy elültetett facsemete, miközben a világban naponta forradalmárok halnak meg a forradalomért.

Induljunk ki az utóbbiból, s tegyük fel, hogy Gyurkónak igaza van, s tényleg azok a forradalmárok, akik olyan helyzetben vannak, hogy meghalnak, meghalhatnak a forradalomért... tegyük fel.

Nézzük csak. A forradalom, mint olyan, osztályharcot jelent. Osztályharcot antagonistikus osztályok között a hatalom megszerzéséért és megőrzéséért. Jelenlegi szocialista viszonyaink között is van osztályharc / ha nem is antagonistikus osztályok között / politikai, ideológiai és gazdasági területen is. Politikailag ez a hatalom megvédését jelenti „kifelé”, ideológiailag harcot jelent a vallásos, a kispolgári stb. ideológiák ellen... Azt hiszem ezek som utolsó feladatok, s talán bizonyítják azt, hogy nem csak a bírálózat tesz valakit forradalmárrá, s bizonyítja azt is, hogy korunk - viszonylag nyugodt szocialista kereteink között - sem lehet mentes a forradalmi jelzéstől.

Egyébként az volt a hülye / szerintem /, aki egyenlőséget mert tenni /tett/ a forradalmiság és a tisztességes munka közé. A tisztességesen végzett munka nem forradalmi tett, s általában nem veszi előbbre a világ kerekét, míg egy forradalmi cselekedet igencsak azt teszi. Ahhoz, hogy érzékeltessék a két fogalom közti különbséget, hadi idézem Szalma László távelugró bajnok edzésnaplójának jelmondatát: „Akkinek nincsenek elérhetetlen céljai, azok az elérhetőt sem érik el” / Magyar Ifjúság, 1980/41. sz. / Talán fölösleges is ezt magyarázgatni... mindenkinek voltak világmegváltó álmai, s talán akadnak olyanok is, akik ezekről még nem tettek le...

Sokszínű, vagy szürke? - „Ha egyszer szürke, akkor szürke; vagy első fogadjuk, vagy átfestjük - de ha sokáig bámuljuk, és végül tényleg sokszínűnek látjuk, nem a lényegig jutottunk el.” - kérdezi Dorozsmai Gábor.

Nem arról van szó, hogy sokszínűvé kell látni azt, ami szürke. De ha valami tényleg nem az, akkor azt ugyanúgy nem lehet letagadni. De ahhoz, hogy ezt vagy azt megállapíthassuk, lennie kell az emberben egy olyan igénynek, hogy ne menjen el minden szürke mellett nyitva, felületesen. Ez annyi jelent - mivel a forradalmiság célja nem változott /a társadalmi, emberi haladás/ -, hogy választanunk kell ebből a szürkének ható sokszínűségéből egy

részt, egy területet, ahol mi tehetjük a legtöbbet. Ez persze nehezebb feladat, mint az életveszélyben, a hatalomért küzdő forradalmáré, aki nek utja ilyen szempontból sokkal egyértelműbb. /volt/. Ez van. És nem „bámulni” kell, hanem felelősségteljesen cselekedni. S még egy vulgáris példa arról, hogy sokszínű-e a szürke:

„- Sötétben minden tehén fekete! - De én tarka vagyok! - mondta az egyik tehén.”

Azt hiszem, igaza van.

Ennyi lenne válaszom a két cikkre. Ha valaki nem érezne kielégítőnek feleleteimet, vagy nem ért egyet a leírtakkal, azt kérem, hogy tudassa véleményét - mindnyájunk hasznára!

képmutatás I.

I. Trink Lehel éppen a harmadik korsóhoz fogott hozzá, amikor nyomasztó érzés kezdett elhatalmasodni rajta. Mintha az egyetem jutott volna az eszébe. Nem tudta miért, rendelt hát gyorsan még két sört, és hevesen gondolkodni kezdett. Ezt a tevékenységét gyors siker koronázta, észrevette, hogy a presszó füstjén keresztül egy ismerős szempár figyel. Boszontos szemöldökről, lila-zöld csikos nyakkendőjéről azonnal felismerte Dr. Elmélyült Antalt, a légvárépítés európai hírd előadóóját, aki a pultnak dőlve szokásos kávéját fogyasztotta. Lehel az órájára nézett, 10 perc volt már csak a légvár alapozás földmunkáinak gépesítése c. előadás kezdetéig. A tanár még egy-két zivataros pillantást lövellt a füstbe, majd kilépett az ajtón. Ebből katalógus lesz, akárki meglátja. Lehel ijedtében be is kapott még egy korsóval, fizetett, és nyugodt léptekkel elindult a körzeti orvos rendelője felé. Utakban hangulata egyre romlott, tisztában volt vele, hogy a következő órára be kell mennie az igazolás átadása miatt.

A következő héten erre is sor került, óra végén Lehel a dékáni hivatal által is jóváhagyott papírt fehér zászlóként lobogtatva indult a katedra felé. Kicsit azonban várnia kellett, mert a tanár éppen egy tankörtársával, az előző évi TDK nyertesével, Egyenes Tamással beszélgetett. Példátlan esetről folyt az eszmecsere: Tamás mulasztott az előző órán. Sainte már könyörgött: „Professzor úr, ne haragudjon, de szabadidőmben festegetek is, és a lakótelepi diákklubban rendezett kis kiállításom megnyitóján voltam. Kérem, ne tekintse igazolatlannak.” Mire dr. Elmélyült: „Ne haragudjon kolléga, én megtenném, de engem is kötnek a szabályok. Á, maga az, Lehel? Mit akar? Igazolás? Látják, és így már egészen más! Minden működik szépen, olajozottan, mint egy kis óra. Ne búsuljon, Tamás, magának is meg kell tanulnia, hogy mindennek meg van a maga módja, nem lehet minduntalan kibúvót keresni a szabályok alól.”

Hanula Barna

Október 30-án, csütörtökön este 8-kor a Mária utcában A REPÜLÉS ÚJ KÉRDÉSEI címmel dr. Steiger István tart diafilmes előadást, melyre mindenkit szeretettel várunk.

*Következő közleményeket
kérlek mindenki meg,
november 12-ig közzé!*

KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBAN
KÖZZELJÜK A TDK
TEMAKAT!

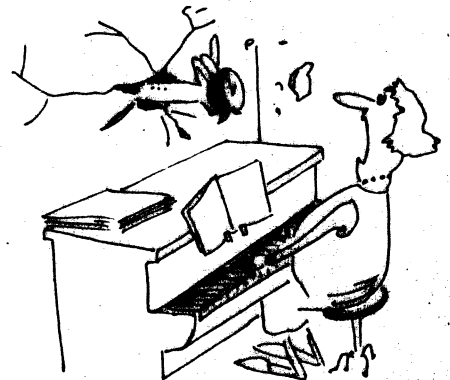
THE END:
1980. X. 25. 03 25

← VALÓSZÍNŰLEGE EZ LESZ
A JÁRMŰGÉPÉSZETI INTÉZET
JELVÉNYE.

Véleményem szerint!

FIGYELM!

1500 szavas angol szöveget középiskolai nyelvvizsgálóhoz / 20-30 perc / 1-2 órán belül / lesz kapható. Előre kell jelentkezni Szentgyörgyi Györgynél vagy Held Imréné / 300 tk., illetve a jelentkezéseket le lehet adni Szentgyörgyi Gy. fiárába a J épületben vagy a K.I.51-ben.

	Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÖKI KAR KISE VEBSTŐSÉGE Felelős kiadó: Dr. Bulla Miklós Felelős szerk.: Hama István Főszerkesztő: Szabó László KÉSZÍTETTÉK: Balogh Imre, Cserkúti György, Illés Gábor, Jurik Kálmán, Hamzáné Szita Ilona, Szever család!
	Készült a BME sokszorosító Uszemében, a 49784. számú megrendelés alapján. Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR